

GVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea delimitării zonelor funcționale cu regim diferențiat de protecție de pe teritoriul Rezervației Biosferei "Delta Dunării"

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată și ale art.6 lit.c) din Legea nr.82/1993 privind constituirea Rezervației Biosferei Delta Dunării, cu modificările și completările ulterioare

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre :

Art. 1. - Se aprobă delimitarea zonelor funcționale cu regim diferențiat de protecție de pe teritoriul Rezervației Biosferei "Delta Dunării" potrivit anexei, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. - La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr.248/1994 pentru adoptarea unor măsuri în vederea aplicării Legii nr.82/1993 privind constituirea Biosferei "Delta Dunării", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.168 din 4 iulie 1994, cu modificările ulterioare, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Delimitarea zonelor funcționale cu regim diferențiat de protecție de pe teritoriul Rezervației Biosferei "Delta Dunării"

1. Introducere

1.1. În conformitate cu prevederile Legii nr. 82/1993, Rezervația Biosferei "Delta Dunării", zonă de importanță ecologică națională și internațională, cuprinde Delta Dunării, sărăturile Murighiol-Plopu, complexul lagunar Razim - Sinoie, Dunărea maritimă până la Cotul Pisicii, sectorul Isaccea-Tulcea cu zona inundabilă, litoralul Mării Negre de la brațul Chilia până la Capul Midia, apele maritime interioare și marea teritorială, până la izobata de 20 m inclusiv. Limita continentală a rezervației este reprezentată de contactul Podișului Dobrogean cu zonele umede și palustre.

1.2. Teritoriul rezervației este delimitat în patru categorii de zone: *zone strict protejate, având regimul de conservare al rezervațiilor științifice, zone tampon, cu rol de protecție a zonelor strict protejate, zone de dezvoltare durabilă și zone de reconstrucție ecologică.*

1.3. Zonele strict protejate, în mod obligatoriu sunt protejate de zone tampon.

2. Zone strict protejate

2.1. Roșca - Buhaiova (9.625 ha)

a) Delimitare

Zona Roșca-Buhaiova este situată în nordul depresiunii Matita-Merhei și este constituită dintr-un complex de lacuri, gârle, japșe, delimitat la nord de brațul Cernovca între confluența cu canalul ocolitor al amenajării piscicole Chilia și confluența cu canalul Sulimanca; la est, de canalul Sulimanca între brațul Cernovca și intrarea în lacul Merhei; la sud, de limita nordică a lacurilor Merhei și Merheiul Mic, canalul Roșca, canalul de legătura cu Lacul Dracului, limita nordică a lacurilor Dracului și Babina; la vest, de canalul Rădăcinoasele, canalul ocolitor al amenajării piscicole Chilia până la confluența cu brațul Cernovca.

b) Caracterizare ecologică

Zona Roșca-Buhaiova figurează pe lista rezervațiilor naturale din România încă din anul 1970, iar începând din anul 1979 a fost declarată rezervație a biosferei (împreună cu Pădurea Letea). Include o mare diversitate de biotopi reprezentativi pentru delta fluvială (plauri plutitori și fixati, mlaștini stuficole, lacuri, grinduri fluviale, marginea vestică a grindului marin Letea, marginea estică a grindului continental Chilia, gârle naturale, terenuri inundabile, zăloage de sălcii etc.). Nucleul acestei zone strict protejate îl constituie lacurile Roșca și Buhaiova. În mod corespunzător, și fauna acestei zone protejate prezintă o remarcabilă diversitate reprezentată de mamifere: vidra, nurca, hermelina, bizam, câine enot, vulpe, mistreț etc., de fauna ornitologică: prezența celei mai mari colonii de pelican comun (*Pelecanus onocrotalus*) din Europa, a coloniilor mixte de ardeidae, aproape majoritatea speciilor de anatidae și paseriforme caracteristice deltei, precum și a faunei de nevertebrate.

Aceeași bogată diversitate este prezentă și sub aspectul lumii vegetale, în ciuda aparentei de monotonie conferită de specia dominantă: stuful. Bazinele acvatice stagnante sunt invadate de specii de nufăr (alb și galben), piciorul cocoșului, *Hydrocharis*, *Limnanthemum*, *Trapa natans*, *Stratiotes ralloides*. În apele sărace în nitrați, din unele japșe sau ochiuri de apă dintre plauri, apar plantele carnivore *Utricularia* și *Aldrovanda*. Flora submersă este alcătuită din majoritatea speciilor cunoscute și din alte ape continentale. În stufărișurile compacte se concentrează aproape toată flora europeană de plante amfibii, reprezentative fiind, printre altele: *Dyroperis thelipteris*, *Solanum dulcamara*, *Euphorbia palustris*, specii de *Carex* *Denanthe* etc., dar și specii rare ca: *Acorus calanus* sau *Calla palustris*.

2.2. Pădurea Letea (2.825 ha)

a) Delimitare

Zona strict protejată Letea este așezată pe grindul cu același nume, unul dintre cele mai vechi grinduri ale deltei, fiind delimitată la nord de limita sudică a lacului Nebunu, la est, de drumul comunal Periprava - C.A. Rosetti, până la circa 1,5 km nord de localitatea C.A. Rosetti, la sud, de la drumul comunal Periprava - C.A. Rosetti, pe o linie dreaptă nord-est - sud-vest, pe distanța de circa 2 km și apoi spre vest, pe o distanță de circa 2 km până la limita sudică a Hasmacului Ivancea, la vest, de limita vestică a formațiunilor forestiere ale grindurilor Letea.

b) Caracterizare ecologică

Zona forestieră naturală Letea a fost pusă sub ocrotire încă din anul 1930, devenind rezervație naturală în anul 1938. Ocupă un relief puțin înalt față de restul deltei, cu dune fluvio-marine, paralele cu litoralul, care găzduiesc pădurea cu același nume ce reprezintă un tip particular de vegetație. Pădurea care se dezvoltă în spațiul interdunelor sub forma unor fâșii late de 10-250 m (hasmacuri) despărțite de spinările dunelor este alcătuită, în principal, din: stejarul de lunca (*Quercus robur*), stejarul brumăriu (*Q. pedunculiflora*), plopul alb (*Populus alba*), plopul negru (*P. nigra*), frasinul de luncă (*Fracsinus angustifolia*), frasinul de baltă (*F. pallisae*), părul (*Pirus piraster*), teiul alb (*Tilia tomentosa*), ulmul (*Ulmus foliacea*) și foarte rar arinul negru (*Alnus glutinosa*), completată de un subarboret bogat (*Crataegus monogyna*, *Ligustrum vulgare*, *Evonymus europaea*, *Cornus mas*, *C. sanguinea*, *Rhamnus frangula*, *R. cathartica*, *Viburnum opulus*, *Berberis vulgaris*) și altele. O caracteristică a zonei o constituie abundența plantelor, cățărătoare (*Periploca graeca*, *Vitis silvestris*, *Humulus lupulus*, *Clematis vitalba*) care conferă pădurii un aspect subtropical. Pădurea se extinde în mod natural prin speciile de avangardă *Prunus spinosa* (porumbar), *Tamarix ramossima* (cățina roșie) și *Hippophae ramnoides* (cățina albă) care în unele porțiuni, către Litoral, se dezvoltă luxuriant, alcătuind adevărate baraje impenetrabile. În covorul vegetal se întâlnesc, de asemenea, și alte specii rare: *Convolvulus persicus* (volbura de nisip), *Ephedra distachya* și *Merendera sobolifera* (brândușa de nisip). Fauna este reprezentată de *Haliaetus albicilla* (codalbul), *Circaetus galicus*, *Milvus migrans*, *Bubo bubo*, de câteva rarități herpatologice: *Eremuias arguta*, *Vipera ursine renardi*, precum și de circa 1.600 specii de entomofauna identificate până în prezent.

2.3. Lacul Răducu (2.500 ha)

a) Delimitare

Zona strict protejată Lacul Răducu este situată în partea centrală a deltei maritime și în sudul formațiunilor de grinduri Letea, fiind delimitată, la sud, de Dunărea Veche, de la Canalul Magearu până la grindul Hudac, la vest, de grindul Hudac până la întâlnirea cu grindul Răducu

și, în continuare, până la gârla fără nume, la nord, de gârla temporară dintre grindul Răducului și grindul Părului, la nord-est, de grindul Părului până la canalul Magearu, iar la est, de canalul Magearu, de la grindul Părului până la Dunărea Veche.

b) Caracterizare ecologică

Zona cuprinde lacuri cu apa dulce alimentate din ultimul braț al marelui "M", situate într-o zonă tipică de dezvoltare a grindurilor fluvio-marine dintre Chilia și Sulina. Bazinele acvatice sunt anturate de grinduri marine cu soluri sărace, mobile sau slab fixate cu *Elymus sabulosus*, *Carex ligerica* și *Agropyrum elongatum*, pajiști stepice cu *Salix repens* și *Euphorbia secueriana*, sau arii de depresionare cu apă temporară caracterizată de tufe cu *Juncus gerardii*. Ghiolurile Răducu și Răduculeț găzduiesc o ihtiofaună specifică zonei, bine reprezentată și protejată prin izolarea bazinelor respective.

2.4. Lacul Nebunu (115 ha)

a) Delimitare

Zona este situată în complexul lacustru Șontea-Furtuna, cuprinzând lacul Nebunu și zona adiacentă, delimitată de gârla Șontea la sud și de limitele lacului Nebunu, la vest, nord și est.

b) Caracterizare ecologică

Lacul Nebunu și împrejurimile sale constituie o zonă lacustră de mică întindere, caracteristică deltei fluviale ce găzduiește biocenoze specifice, adaptate la amplitudini mari ale unde de viitură. Sunt asigurate în această zonă condiții bune de cuibărit pentru anatidae și pentru hrana limicolelor, în lunile de vară. Datorită izolării sale, lacul asigură condiții optime de reproducere și creștere pentru ihtiofauna specifică lacurilor de întindere redusă și adâncime mică.

2.5. Vătafu-Lunguleț (1.625 ha)

a) Delimitare

Zona este situată în complexul lacustru Roșu-Puiu cuprinzând bazine acvatice naturale, lacurile Porcu, Porculeț etc. Este delimitată, la nord, de canalul Vătafu-Împutița, la est și sud-est, de prelungirea grindului Puiu iar la vest, de japșa Vătafu, de la canalul Vătafu-Împutița la lacul Lumina.

b) Caracterizare ecologică

Zona a fost selecționată pe considerentul că aceasta cuprinde forme diverse de relief: grinduri, japșe, depresiuni, formațiuni de plauri plutitori și fixați, pajiști halofile și este caracterizată, în principal, prin existența biocenzelor adaptate la condițiile de viață eurihaline. Complexul de lacuri și grinduri fluvio-marine reprezintă, de asemenea, prin formațiunile de plauri, floră și faună specifice acestor biotopi preponderent stuficoli, un important loc de cuibarit pentru stârcul pitic și cormoranul mic în colonii mixte de ardeidae, precum și pentru conservarea pajiștilor halofile.

2.6. Pădurea Caraorman (2.250 ha)

a) Delimitare

Zona forestieră Caraorman ocupă partea centrală a grindului cu același nume, grind de origine marină, fiind delimitată la est de grindul Hrușca, la sud, de o limită situată la circa 1 km distanță

de lacul Erenciuc, la vest, de limita estică a dunelor mobile de nisip, limită situată la distanța de circa 750 m de linia de înalta tensiune, la nord, de canalul Litcov.

b) Caracterizare ecologică

Zona strict protejată Caraorman cuprinde cele mai dezvoltate și reprezentative dune denudate din deltă și pădurea Caraorman dezvoltată, îndeosebi în partea sudică a grindului. Nucleul valoros, în suprafața de circa 700 ha cuprinde, alături de un variat arboret de luncă format din plop, frasin și stejar, subarboret de zălog, Salix, Tamarix etc. Extremitatea sudică a pădurii păstrează exemplare monumentale de stejari, cu diametre între 4,20 - 4,70 m. Ca și în pădurea Letea, asociațiile vegetale găzduiesc animale nevertebrate, îndeosebi insecte și vertebrate-mamifere. Ca avifaună, pădurea găzduiește îndeosebi vulturul codalb (*Haliaeetus albicilla*) și corbul (*Corvus corax*).

2.7. Sărături Murighiol (87 ha)

a) Delimitare

Zona Sărături este situată între localitățile Murighiol și Plopu, fiind delimitată la est de localitatea Murighiol, la sud, de șoseaua Plopu-Murighiol și la vest și nord, de dealurile Murighiolului.

b) Caracterizare ecologică

Lacul Sărături Murighiol este situat în terasa Dunării, are o lungime de circa 2 km și o lățime maximă de 500 m. Apele lacului sunt puternic salinizate de tip cloro-sulfatic, caracterizate prin marea bogăție de zoo- și fitoplancton. Complexul salmastru găzduiește colonii de sternide unde cuibărește abundent piciorongul (*Himantopus himantopus*), ciocîntorsul (*Recurvirostra avosetta*), *Podiceps nigricolis*, rața (*Netta rufina*) și unde mai cuibărește încă *Charadrius alexandrinus*. În timpul iernii, înghețul tardiv al luciului de apă (datorat caracterului salmastru) determină o mare concentrare a limicolelor care găsesc aici adăpost și hrană din abundența.

2.8. Arinișul Erenciuc (50 ha)

a) Delimitare

Zona Erenciuc cuprinde arinișul situat de o parte și de alta a canalului de acces în lacul Erenciuc, fiind delimitată la sud, de brațul Sfântu Gheorghe, la nord, de lacul Erenciuc, limitele estică și vestică fiind limitele suprafeței forestiere.

b) Caracterizare ecologică

Această zonă este singura zonă forestieră din delta în care arinul negru (*Alnus glutinosa*) se dezvoltă compact. În ariniș cuibărește vulturul codalb (*Haliaeetus alibicilla*) care găsește condiții optime de adăpost.

2.9. Insula Popina (98 ha)

a) Delimitare

Insula Popina este situată în nordul lacului Razim, în apropierea amenajărilor piscicole Iazurile și Sarinasuf și a localității Iazurile.

b) Caracterizare ecologică

Insula Popina reprezintă un rest de grind continental stâncos care constituie un loc important de popas al păsărilor migratoare și de cuibarit pentru călifarul alb (*Tadorna tadorna*). Primăvara, în

această zonă cu vegetație săracă și pitică se pot întâlni păsări de mlaștină (codobaturi venite din Congo), păsări de pădure: privighetoarea roșcată (*Luscinia megarhynchos*), presura cap negru (*Emberiza melanocephala*), ciocârlia de Bărăgan (*Melanocorypha colandro*) etc. Izvoarele termale care pichetează bordul nordic al insulei (încă nestudiate) conferă insulei un plus de interes științific. Fauna de nevertebrate (de asemenea, insuficient studiată) cuprinde rarități ca păianjenul veninos "văduva neagră" (*Lactrodextra*) și miriapodul gigant (*Scolopendra cingulata*).

2.10. Sacalin - Zătoane (21.600 ha)

a) Delimitare

Zona Sacalin-Zătoane cuprinde complexul de lacuri, gârle și grinduri situat în partea de sud a insulei Dranov, în suprafață totală de circa 17.177 ha și zona de melea cuprinsă între insula Sacalinul Mare și limita continentală a Deltei Dunării, în suprafață de circa 4.433 ha. Zona este delimitată la nord-est de limita melelei, ocolind prin est și sud insula Sacalinul Mare, până la extremitatea sa sud-vestică; la sud-vest, de o linie convențională perpendiculară din extremitatea sud-vestică a Insulei Sacalinul Mare pe limita continentală a Deltei Dunării și în continuare de țărmul marin, până la cherhanaua Perișor; la vest de canalul Perișor, de la cherhanaua Perișor până la confluența cu canalul Tărăța. Limita nord-vestică este reprezentată de canalul Tărăța, până la confluența cu canalul Crasnicol, de canalul Crasnicol până la confluența cu canalul Palade, de canalul Palade până la confluența cu canalul Buhaz, de canalul Buhaz până la confluența cu canalul Ciotica-Zăton și de canalul Ciotica-Zăton până la platforma cherhanalei, pe care o ocolește pe la est și include pădurea din extremitatea nord-estică a grindului Buhaz. Limita nord-estică este reprezentată de extremitatea estică a grindurilor Buhaz și Flămânda până la limita nordică a melelei.

b) Caracterizare ecologică

Situată în estul depresiunii Dranov, zona Sacalin-Zătoane este una dintre cele mai vechi părți ale deltei fluvio-marine, caracterizată printr-o succesiune de grinduri marine tinere, nisipoase, aproximativ paralele cu litoralul, alternând cu lacuri puțin adânci sau izolate și de o întrepătrundere a apelor marine (pe gârle cu deschidere directă în mare) cu cele fluviale (prin canale și gârle). Lacul Lejai adăpostește cea mai mare colonie de pelican creț (*Pelecanus crispus*) din Rezervația Biosferei Delta Dunării, fiind astfel și o zonă cheie în conservarea acestei specii la nivel global. Alături de pelicanii creți, în ultimii ani au început să cuibărească pe acest lac și cca.100 de perechi de pelican comun (*Pelecanus onocrotalus*).

Meleaua Sacalin, datorită caracteristicilor hidrologice și biotice deosebite, reprezintă o zonă de hrănire și odihnă esențială pentru speciile de păsări acvatice care cuibăresc în zonă sau doar poposesc pe parcursul perioadelor de migrație sau iarna.

Din punct de vedere ihtiologic Meleaua Sacalin reprezintă o zonă deosebit de importantă pentru reproducerea crapului. De asemenea este o zonă cheie de hrănire pentru exemplarele juvenile ale speciilor de sturioni migratori, dar și pentru avat, chefal și șalău. Este singura zonă strict protejată care conține tipul de habitat de interes conservativ Natura 2000 **Lagune costiere (1150)**. De asemenea, habitatele de interes conservativ comunitar Natura 2000: **1110 Bancuri de nisip submerse de mica adancime**, **1210 Vegetație anuală de-a lungul liniei țărmului**, **1310 Comunități cu Salicornia spp. și alte specii anuale care colonizează terenurile umede și nisipoase**, **2110 Dune mobile embrionare (în formare)** sunt foarte bine reprezentate în cadrul acestei zone strict protejate.

2.11. Periteasca - Leahova (4.125 ha)

a) Delimitare

Zona Periteasca-Leahova este situată în zona sudică a rezervației, fiind delimitată la nord-est de canalul Periteasca, între Marea Neagră și Lacul Razim, la nord, de lacul Razim, de la canalul Periteasca până la insula Bisericuța inclusiv, la vest, de lacul Golovița de la insula Bisericuța până la Gura Portiței, la sud și sud-est, de gârla Portița și țărmul Marii Negre, între cherhanalele Portița și Periteasca, exclusiv cele două cherhanale și campul Portița.

b) Caracterizare ecologică

Situată în complexul lagunar Razim-Sinoe, zona reprezintă un mozaic de grinduri ușor halofile și lacuri puțin adânci (Periteasca, Cosna, Pahome, Ranec, Leahova), aflate într-un proces de continuă îndulcire după închiderea Gurii Portița și consolidarea plajei litorale. Caracteristicile sunt biocenozele dezvoltate pe nisipurile uscate ale grindurilor, pe nisipurile scâldate de apele mării sau ale lacului Razim, precum și biocenozele adaptate la variații mari ale salinității. Este o zonă predilectă pentru cuibăritul speciilor limicole, a călifarilor (insula Bisericuța), cât și pentru laridae și sternidae (grindurile halofile), fiind un important refugiu de popas și hrănire pentru oaspeții de iarnă, cât și pentru alte specii (îndeosebi în timpul migrației de toamnă). De asemenea, este refugiul preferat în migrația diurnă pentru populație *Branta ruficollis* (gâsca cu gât roșu) pe durata popasului în Dobrogea. Insula Bisericuța (insulă stâncoasă, avanpost al reliefului predeltaic) domină, alături de capul Doloșman, peisajul dintre lacurile Razim și Golovița.

2.12. Capul Doloșman (125 ha)

a) Delimitare

Este reprezentată de extremitatea estică a promontoriului Doloșman din apropierea localității Jurilovca cuprinzând amplasamentul ruinelor cetății greco-romane Argamum (sec. V î.e.n.) și zona de abrupt a falezei acestui promontoriu, până la priza stației de pompare pentru irigații Sălcioara.

b) Caracterizare ecologică

Zona este importantă pentru conservarea vegetației xerofite, pentru cuibăritul lăstunului mare (*Apus apus*), pietrarului negru (*Denante pleshanka*), precum și pentru protecția dihorului pătat (*Vormela perpegusna*) și a șarpelui rău (*Coluber jugularis*) și a șarpelui de apă. Zona are și importanță arheologică, existând aici vestigii ale vechilor civilizații.

2.13. Grindul Lupilor (2.075 ha)

a) Delimitare

Zona Grindul Lupilor este situată în partea de sud a rezervației fiind delimitată la nord-vest de lacul Zmeica, la est, sud și sud-vest, de lacul Sinoie, la vest, de canalul 2, la nord, de lacul Golovița.

b) Caracterizare ecologică

Datorită poziției sale, între lacurile Razim și Sinoie, având cotele reliefului reduse (0,5-1,5 m altitudine) și o vegetație specifică solurilor nisipoase de origine marină, zona reprezintă un important refugiu de cuibărit și hrănire a păsărilor. Îndeosebi în perioada migrației de toamnă, zona devine o impresionantă concentrare a faunei ornitologice și, în special, a oaspeților de iarnă (gâște, rațe), deoarece în lacul Sinoie apa este mai sărată la sud de grindul Lupilor decât la nord,

spre Razim. Datorită cotelor reduse și a condițiilor favorabile, zona are și o mare importanță pentru reproducerea naturală a peștilor din speciile: crap (*Ciprinus carpio*), șalău (*Stizostedion lucioperca*), plătică (*Abramis brama*) etc.

2.14. 2.14. Istria-Sinoie (1095 ha)

a) Delimitare

Zona Istria-Sinoie este amplasată în partea sud-vestică a rezervației, în estul grindului Saele și cuprinde extremitatea estică a promontoriului constituit din șisturile verzi, exclusiv ansamblul arheologic Histria și porțiunea estică a grindului Saele. Limita nord-vestică este reprezentată de cetatea Histria și șoseaua Cetatea Histria-Satul Nuntași. Limita vestică este reprezentată de drumul de exploatare ce traversează Grindul Saele de la nord-vest la sud-est până la canalul ce leagă extremitățile sudice ale lacurilor Tuzla și Sinoie.

Limita sudică este reprezentată de extremitatea sudică a lacului Sinoie, până în dreptul primelor aflorimente de șisturi verzi. Limita vestică este reprezentată de cel mai apropiat drum de exploatare ce urmărește limita estică a lacului Sinoie pe o lungime de circa 3,5 km.

b) Caracterizare ecologică

Zona se caracterizează prin prezența habitatelor tipice de pășuni sărăturate, cu mlaștini și vegetație de țârm, inclusiv stufării. Bogăție foarte mare de specii de plante vasculare stepice și arenicole cu valoare conservativă mare în cadrul rețelei Natura 2000. Valoare herpetologică mare, prin prezența unei populații relativ numeroase a broaștei țestoase de uscat *Testudo graeca iberica*, precum și unui număr foarte mare de *Natrix tessellata*. De asemenea, broasca săpătoare verde *Pelobates syriacus balcanicus* este abundentă în zonă. Sudul lacului Sinoie este o zonă esențială de aglomerare a păsărilor acvatice pentru hrănire și odihnă în perioadele de migrație și iarna.

2.15. Grindul Chituc (2.300 ha)

a) Delimitare

Zona grindul Chituc este situată în extremitatea sudică a rezervației. Cuprinde partea nordică, cea mai recentă parte (în formare) a grindului cu același nume, cel mai mare grind care fragmentează sau delimitează complexul lacustru Razim-Sinoie. Este formată dintr-o aglomerare de lacuri mici, delimitată la nord-est de borna hidrografică 13, la sud de borna hidrografică 10. Limita sud-vestică este dată de o linie convențională între borna hidrografică 10 și malul lacului Sinoie, la circa 1,5 km sub punctul Chituc Sinoie. Limita nord-vestică este lacul Sinoie iar limita sud-estică este drumul de acces la cherhanaua Periboina, paralel cu țărmul Mării Negre, între bornele hidrografice 10 și 13.

b) Caracterizare ecologică

Zona este valoroasă pentru configurația morfologică caracterizată de succesiunea de cordoane, dune și lacuri, cu predominanța acestora din urmă, orientate pe o direcție piezișă pe linia actuală a țărmului și având o dispoziție în evantai. Vegetația este caracteristică zonelor litorale cu sol nisipos sărăturat. Are importanță în migrația păsărilor și pentru iernatul acestora, apele salinizate din zonă înghețând la temperaturi mai joase.

2.16. Lacul Rotundu (228 ha)

a) Delimitare

Lacul Rotundu este situat în complexul lacustru Somova-Parceș, în partea vestică a complexului. Zona este delimitată la est de lacul Telincea, la sud de horstul dobrogean, la vest de lacul Saun, iar la nord, de limita nordică a lacului Rotundu.

b) Caracterizare ecologică

Lacul Rotundu este un lac tipic de luncă din zona inundabilă a Dunării, complexul lacustru Somova-Parceș fiind ultima zonă de acest fel neafectată de îndiguiri. Zona lacului Rotundu prezintă interes deosebit, fiind reprezentativă pentru studiul și conservarea biocenozelor adaptate la amplitudini mari ale unde de viitură, precum și pentru reproducerea ciprinidelor.

2.17. Lacul Potcoava (652 ha)

a) Delimitare

Cuprinde zona dintre lacurile Babinții Mari, Babinții Mici și Potcoava, inclusiv lacul Potcoava, fiind situată între lacurile Gorgova și Obretinul Mic, limita nordică fiind paralele cu brațul Sulina. La est, limita, este reprezentată de zona de zăvoaie și mlaștini situate pe limita estică a lacului Potcoava, la sud, de limita lacului Potcoava, iar la vest, de limita lacurilor Babinții Mari și Babinții Mici.

b) Caracterizare ecologică

Zona se caracterizează prin existența unei colonii mixte de stârci și țigănuși, egrete și cormorani mici. Constituie un loc de cuibărit pentru stârcul pitic (*Ixobrychus minutus*), buhaiul de baltă (*Botaurus stellaris*), rața pestriță (*Anas strepera*), rața cu ciuf (*Netta rufina*), corcodelul cu gât roșu (*Podiceps ruficollis*), codalbul (*Haliaetus albicilla*) etc., precum și loc de hrănire pentru fundac, corcodel, cormoran mic, stârc, egretă, rața lingurar, șoim dunărean etc. Zona constituie, de asemenea, loc de refugiu pentru vidre, nurci, hermeline și mistreți. Fauna piscicolă este reprezentată de o serie de specii periclitate - caracudă, linul.

2.18. Lacul Belciug (110 ha)

a) Delimitare

Zona strict protejată lacul Belciug este situată în insula Dranov, în ultima meandru a brațului Sfântu Gheorghe (km 20 - km 25) și cuprinde lacul propriu-zis, în limitele malurilor, la nivelurile maxime ale Dunării.

b) Caracterizare ecologică

Datorită izolării și adâncimii mari, circa 7 m, lacul constituie un loc deosebit de favorabil pentru conservarea unor specii ale faunei piscicole în pericol de dispariție (caracudă, lin, văduviță). S-au creat ecotipuri de pești. Zona este, de asemenea, și un important loc de hrănire pentru numeroase specii ale faunei ornitologice, reprezentate de stârci, egrete, rațe etc. În stufărișurile înconjurătoare s-a semnalat cuibărint cocorul, specie amenințată cu dispariția.

2.19. Insulele Prundu cu Păsări (187 ha)

a) Delimitare

Suprafața totală, incluzând luciul de apă, este de 187 ha, iar suprafața aproximativă a insulelor este de 1,4 ha. Aria propusă include cele două insule, respectiv o suprafață înconjurătoare a acestora constând din luciul de apă a lacului Sinoe, până la o distanță de aproximativ 1 km de centrul ariei. Cele două mici insule sunt situate în partea de sud-vest a lacului Sinoe, aproape de mal.

Limita nordică corespunde celui mai nordic punct al perimetrului delimitat, fiind situat la limita dezvoltării stufărișului (în estul lacului Sinoe) de pe grindul situat la sud de canalul 2 și Grindul Lupilor, la o distanță de 900 m de insule. Limita nord-estică urmează o linie pe direcția nord-vest - sud-est, pe luciul de apă, și se află la distanțe variabile față de insule cuprinse între 600 m și 1.000 m. Limita estică corespunde celui mai estic punct al perimetrului, pe luciul de apă, de unde se continuă limita sud-estică; este situat la 600 m de insule. Limita sud-estică continuă limita nord-estică, respectiv cea estică pe direcția nord-est - sud-vest, pe luciul de apă, până în apropierea extremității nord-estice (în lacul Sinoe) a grindului situat la nord de grindul Saele. Limita este situată la distanțe variabile față de insule cuprinse între 500 m și 700 m. Limita sudică corespunde extremității sudice a perimetrului delimitat, situată în imediata apropiere a extremității nordice-estice a grindului situat la nord de grindul Saele, la 700 m de insule. Limita sud-vestică este constituită de o linie ce continuă de la limita sudică, pe luciul de apă, pe direcția sud-est - nord-vest, până la malul vestic al lacului Sinoe, unde este situată limita vestică. Limita este situată la distanțe variabile față de insule cuprinse între 600 m și 1.300 m. Limita vestică este extremitatea vestică a perimetrului delimitat, situată pe malul vestic al lacului Sinoe, la o distanță de 1.300 m față de insule. Limita nord-vestică corespunde malului vestic al lacului Sinoe, de la limita vestică până la cea nordică, de-a lungul grindului situat la sud de canalul 2 și Grindul Lupilor, și este situată la distanțe față de insule cuprinse între 900 m și 1.300 m.

b) Caracterizare ecologică

Insulele Prundul cu Păsări găzduiesc o colonie mixtă de păsări dintre care de importanță majoră menționăm lopătarul (*Platalea leucorodia*). De asemenea, locația este de importanță majoră pentru pelicanul creț (*Pelecanus crispus*), până în prezent fiind înregistrate mai multe tentative de cuibărit ale acestei specii. Insulele sunt un important loc de popas și pentru pelicanul comun (*Pelecanus onocrotalus*), respectiv și pentru alte specii (în special păsări acvatice) cu statut de conservare nefavorabil.

2.20. Insula Ceaplace (117 ha)

a) Delimitare

Suprafața totală, incluzând luciul de apă, este de 117 ha, iar suprafața aproximativă a insulei este de 0,6 ha. Aria propusă include insula Ceaplace, respectiv o suprafață înconjurătoare a acesteia constând din luciul de apă a lacului Sinoe, până la o distanță de aproximativ 1 km de centrul ariei. Insula este situată în partea de nord a lacului Sinoe, aproape de limita zonei de protecție integrală Grindul Lupilor. Insula are o formă de atol ce delimitează un golf de mici dimensiuni în porțiunea nord-vestică.

Limita nordică pornește din punctul de intrare al canalului 5 în lacul Sinoe, de unde continuă spre est, urmând limita de dezvoltare a stufărișului în extremitatea nordică a lacului. Punctul de pornire este situat la aproximativ 700 m de centrul insulei Ceaplace, distanța scăzând progresiv de-a lungul limitei nordice, cea mai mică distanță fiind de 300 m. Limita nord-estică a ariei se suprapune cu limita zonei de protecție strictă grindul Lupilor (limita aflată în secțiunea de nord a lacului Sinoe) și o continuă pe cea nordică de-a lungul limitei de dezvoltare a stufărișului, la distanțe de centrul insulei cuprinse între 300 m și 700 m. Limita continuă urmând o linie aproximativ dreaptă pe luciul de apă, dinspre nord-vest spre sud-est, aflată la distanțe de centrul insulei cuprinse între 700 m și 800 m. Limita estică corespunde celui mai estic punct al limitei nord-estice urmat pe luciul de apă al lacului Sinoe și se află în imediata vecinătate a plaurilor din apropierea grindului Chituc, la 800 m de centrul insulei. Limita sud-estică continuă pe luciul de apă, pe direcția dinspre nord-est spre sud-vest, la distanțe variabile față de centrul insulei cuprinse între 700 m și 800 m. Limita sudică corespunde celui mai sudic punct, unde se termină

limita sud-estică și începe limita sud-vestică. Este situat la 800 m de centrul insulei Ceaplace. Limita sud-vestică urmează direcția sud-est - nord-vest, pe luciul de apă, și corespunde traseului navigabil canalul 5 - Periboina, la distanțe variabile față de centrul insulei cuprinse între 500 m și 800 m. Limita vestică corespunde punctului cel mai vestic al delimitării, pe luciul de apă al lacului, situat la o distanță de 400 m de centrul insulei. Limita nord-vestică o continuă pe cea sud-vestică, respectiv vestică, pe direcția sud-nord, corespunzător traseului navigabil canalul 5 - Periboina, până se unește cu limita nordică, respectiv punctul de intrare al canalului 5 în lacul Sinoe. Distanța de la limită până la centrul insulei variază între 400 m și 600 m.

b) Caracterizare ecologică

Insula Ceaplace reprezintă una dintre cele 3 locații din România care găzduiesc colonii de pelicani creți. Colonia de pelicani creți de pe Insula Ceaplace este la ora actuală una dintre cele mai importante din Europa, înregistrându-se peste 100 de perechi cuibăritoare în această colonie. Insula este de asemenea un important loc de popas și pentru pelicanul comun (*Pelecanus onocrotalus*), respectiv și pentru alte specii (în special păsări acvatic) cu statut de conservare nefavorabil.

3. Zone tampon

3.1. Matia-Merhei-Letea (22.560 ha)

Protejează zonele strict protejate Roșca-Buhaiova, Pădurea Letea și Lacul Răducu, având următoarea delimitare:

- la est, limita vestică a amenajării piscicole Popina, până în dreptul localității Sfiștofca;
- la sud, limita de nord a localității Sfiștofca, drumul de legătura între aceasta și localitatea C.A. Rosetti, limita de nord a localității C.A. Rosetti, drumul de legătură între aceasta și localitatea Letea, pe limita de nord și de est a acestei localități, apoi malul drept al canalului Magearu până la Dunărea Veche, pe malul drept al acestuia, până la canalul Bogdaproste și pe acesta, ocolind pe la sud zona lacustră Bogdaproste – Trei Iezere - Covaliova până la canalul Eracle;
- la vest, canalul Eracle, gârla lui Iacob, canalul Bahrova, canalul Pardina, până la canalul Rădăcinoasele, malul dinspre amenajare al canalului amenajării piscicole Chilia până la brațul Cernovca;
- la nord, brațul Cernovca până la gârla Sulimanca, pe la sud de localitatea Periprava până la pepiniera piscicolă Popina.

3.2. Șontea (12.500 ha)

Protejează zona strict protejată Lacul Nebunu și are următoarea delimitare:

- la nord, brațul Chilia, pe malul său drept, de la confluența cu canalul M 36 până la intrarea în canalul ocolitor Stipoc, canalul adiacent digului de sud al incintei Pardina și amenajarea piscicolă Stipoc până la canalul Războinița;
- la est, canalul Războinița;
- la sud, gârla Șontea, limita nordică a lacului Furtuna, canalul Corciovata, gârla Păpădia, limita de nord a incintei Păpădia, canalul Arhipenco, limita de nord a localității Ilganii de Sus și a pădurii adiacente brațului Sulina și brațului Tulcea până la canalul M;
- la vest, canalul navigabil M 36.

3.3. Caraorman (13.830 ha)

Protejează zonele strict protejate Pădurea Caraorman și Arinișul Erenciuc și are următoarea delimitare:

- la nord, canalul Litcov până la canalul navigabil Crișan - Caraorman;
- la est, canalul Crișan - Caraorman, limita vestică a localității Caraorman, limita estică a complexului de grinduri nisipoase Hrușca - Porotca până la brațul Sfântu Gheorghe;
- la sud, malul stâng al brațului Sfântu Gheorghe și al canalelor de rectificare a acestuia, până la gârla Perivolovca;
- la vest, gârla Perivolovca - Isacova până la canalul Litcov.

3.4. Lumina - Vătafu (13.460 ha)

Protejează zona strict protejată Vătafu - Lunguleț și are următoarea delimitare:

- la nord, limita nordică a lacului Iacob, canalul Litcov -Împutița și gârla Împutița - malul de nord până la canalul Busurca;
- la est, canalul Roșu-Împutița, limita de nord a lacului Roșu, canalul Puiu-Roșu, limitele de est-nord-vest ale lacului Puiu, canalul Caraorman cu ocolirea A.P. Caraorman prin est, până la canalul nou Crișan-Caraorman;
- la vest, limita de vest a lacului Iacob.

3.5. Dranov (23.260 ha)

Protejează zonele strict protejate Sacalin-Zătoane și lacul Belciug și are următoarea delimitare:

- la nord-est, malul drept al brațului Sfântu Gheorghe, de la gura canalului Dranov și al canalelor de rectificare a brațului Sfântu Gheorghe până la canalul Buhaz-Zaton și apoi, în continuare, incluzând Ostrovul Mare, până la Marea Neagră zona de tampon marină;
- la sud, canalul Buhaz-Zaton, canalul Buhaz, canalul Palade, canalul Crasnicol, canalul Tarița până la canalul Perișor;
- la vest, canalul Dranov până la priza cu brațul Sfântu Gheorghe.

3.6. Sărături-Murighiol (5 ha)

Protejează zona strict protejată cu același nume și este formată dintr-o bandă având lățimea de 10 m în jurul lacului.

3.7. Lacul Rotundu (1.240 ha)

Protejează zona strict protejată lacul Rotundu și are următoarea delimitare:

- la nord, limita sudică a pădurii de pe malul drept al Dunării până la cherhana (gârla nouă);
- la est, gârla nouă și limita de est a ghiolului Saun;
- la sud și vest, contactul Podișului Dobrogean cu zona palustră Saun până la limita sudică a pădurii.

3.8. Insula Popina (260 ha)

Protejează zona strict protejată cu același nume și cuprinde o bandă ce înconjoară insula spre lacul Razim, având o lățime de circa 500 m distanță de malul insulei.

3.9. Capul Doloșman (28 ha)

Protejează zona strict protejată cu același nume, având următoarea delimitare:

- la nord-est, zona strict protejată Capul Doloșman;
- la sud, malul lacului Razim;
- la vest, drumul de exploatare amplasat pe dealul Doloșman.

3.10. Zmeica-Sinoie (30.511 ha)

Protejează zonele strict protejate grindul Lupilor, Istria-Sinoie , grindul Chituc, Insulele Prundu cu Păsări și Insula Ceaplace , având următoarea delimitare:

- la nord, limita lacului Ceamurlia spre Podișul Dobrogean până la lacul Golovița, apoi o linie curbă până la grindul Zmeica, de-a lungul acestuia până în grindul Lupilor și apoi pe latura dinspre nord a acestuia până la litoralul Marii Negre;
- la est, litoralul Mării Negre până la grindul Plantației (grindul Chituc);
- la sud, grindul Plantației, limita sudică a lacului Sinoie, plantațiile din zona de nord a localității Vadu, limita sudică a lacului Tuzla;
- la vest, malul vestic al lacurilor Tuzla-Nunțași, malul vestic al lacului Istria, zona "Movilele Dese" apoi limita zonelor palustre până la movila Sinoie (punctul "la Stânca") și, în continuare, pe malul vestic al lacului Zmeica și al lacului Golovița (capul Negru) și malul vestic al lacului Ceamurlia până în dreptul localității Ceamurlia de Jos.

3.11. Lacul Potcoava (2.937 ha)

Protejează zona strict protejată cu același nume, având următoarele limite:

- la nord, malul drept al brațului Sulina;
- la est, canalul Malafeica;
- la sud, canalul Litcov, de la confluența cu canalul Malafeica la gârla Babinți;
- la vest, gârla Babinți până la brațul Sulina.

3.12. Periteasca-Leahova (210 ha)

Protejează zona strict protejată, cu același nume, având următoarele limite:

- la est, malul estic al canalului Periteasca, de la lacul Razim la țărmul Marii Negre;
- la sud, zona tampon marină;
- la vest și nord, o bandă având lățimea de circa 100 m spre lacul Golovița și spre lacul Razim până la canalul Periteasca.

3.13. Zona tampon marină (103.000 ha)

Cuprinde zona dintre țărmul Mării Negre și izobata de 20 m. Limita de nord a zonei este bara Sulina, iar cea de sud este reprezentată de o linie paralelă cu Paralelă, cu baza în grindul Chituc, în dreptul extremității de sud a lacului Sinoie ce întâlnește izobata de 20 m.

4. Zone de dezvoltare durabilă

Zonele de dezvoltare durabilă cuprind suprafețele amenajate în diverse scopuri și cele din regim liber de inundații care nu sunt menționate în grupele 2 și 3 (respectiv zonele strict protejate și tampon) și care sunt incluse în perimetrul Rezervației Biosferei "Delta Dunării".

5. Zone de reconstrucție ecologică

6. Recapitularea suprafețelor

SUPRAFAȚA TOTALĂ : - 580.000 ha din care :

6.1. Zone strict protejate - total : - 51.789 ha din care :

- Roșca-Buhaiova - 9.625 ha
- Letea - 2.825 ha
- Răducu - 2.500 ha
- Nebunu - 115 ha
- Vătafu-Lunguleț - 1.625 ha
- Caraorman - 2.250 ha
- Sărături-Murighiol - 87 ha
- Erenciuc - 50 ha
- Popina - 98 ha
- Sacalin-Zătoane - 21.600 ha
- Periteasca-Leahova - 4.125 ha
- Doloșman - 125 ha
- Grindul Lupilor - 2.075 ha
- Istria-Sinoie - 1095 ha
- Grindul Chituc - 2.300 ha
- Rotundu - 228 ha
- Potcoava - 652 ha
- Belciug - 110 ha
- Insulele Prundu cu Pășări - 187 ha
- Insula Ceaplace - 117 ha

6.2. Zone tampon - total : - 223.801 ha din care :

- Matița-Merhei-Letea - 22.560 ha
- Șonțea - 12.500 ha
- Caraorman - 13.830 ha
- Lumina-Vătafu - 13.460 ha
- Dranov - 23.260 ha
- Sărături-Murighiol - 5 ha
- Lacul Rotundu - 1.240 ha
- Insula Popina - 260 ha
- Capul Doloșman - 28 ha
- Zmeica-Sinoie - 30.511 ha
- Lacul Potcoava - 2.937 ha
- Periteasca-Leahova - 210 ha
- Zona tampon marină - 103.000 ha

6.3. Zone de dezvoltare durabilă - total : - 288.698 ha

6.4. Zone de reconstrucție ecologică - total - 15.712 ha din care:

- Ostrovul Babina – 2.100 ha
- Ostrovul Cernovca – 1.580 ha
- Fortuna Est-Vest – 2.115 ha
- Dunăvăț II – 1.260 ha
- Holbina I – 1.270 ha
- Holbina II – 3.100 ha
- Popina II – 3 600 ha
- Ostrov Dranov 1 – 253 ha
- Ostrov Dranov 2 – 327 ha
- Ostrov Ivancea – 107 ha

Dintre zonele de reconstrucție ecologică sus menționate 12.112 ha reprezintă domeniu public de interes național în administrarea Administrației Rezervației Biosferei Delta Dunării. Incinta (Popina II) în suprafață de 3.600 ha, este domeniu public de interes județean în administrarea Consiliului Județean Tulcea.